

Dosarul nr. 2ra-168/20

Prima instanță: (Judecătoria Edineț, sediul Central) E. Pșenița.

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) D. Corolevschi, D. Stănilă, A. Corcenco

ÎNCHEIERE

15 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Pop Vitalie,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pop Vitalie
împotriva Întreprinderii de Stat ”Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”,
intervenient accesoriu Agenția ”Moldsilva” cu privire la anularea ordinului de
concediere, repunerea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la
muncă,

împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
respins apelul declarat de Pop Vitalie și s-a menținut hotărârea din 26 aprilie 2019 a
Judecătoriai Edineț, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 15 februarie 2019, Pop Vitalie a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat ”Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”,
intervenient accesoriu Agenția ”Moldsilva” cu privire la anularea ordinului de
concediere, repunerea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la
muncă.

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că în temeiul ordinului nr. 49 din
09 martie 2016 a fost numit în funcția de inspector al gărzii forestiere, iar prin ordinul
nr. 122 din 05 iulie 2016, a fost transferat în funcția de șef al ocolului silvic Ocnîța,
unde a activat până la 19 noiembrie 2018, când în baza ordinului nr. 262 din 19
noiembrie 2018, a fost eliberat din funcție din motivul încălcării repetate pe parcursul
unui an a obligațiilor de muncă.

A menționat că ordinul de concediere este ilegal, deoarece ordinul nr. 222 din 21
septembrie 2018 cu privire la sancționarea disciplinară a fost anulat prin hotărârea din
08 noiembrie 2018 a Judecătoriai Edineț, sediul Central.

De asemenea, a specificat că în ordinul de eliberare nu este indicată norma
materială în temeiul căreia a fost eliberat din funcție.

Reclamantul Pop Vitalie a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare (f.d. 57-58 Vol. I) anularea ordinului nr. 262 din 19 noiembrie 2018 cu privire la concedierea sa din funcția de șef al ocolului silvic Ocnița, restabilirea în funcția deținută și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

Prin hotărârea din 26 aprilie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Pop Vitalie.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin ordinul nr. 222 din 21 septembrie 2018, reclamantul a fost sancționat disciplinar sub formă de mustrare aspră pentru cauzarea prejudiciului material pârâtului prin neasigurarea controlului eficient al activității subalternilor, astfel fiind încălcate obligațiunile prevăzute de art. 6.1 din Fișa postului.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că prin ordinul nr. 262 din 19 noiembrie 2018, a fost desfăcut din inițiativa angajatorului contractul individual de muncă cu Pop Vitalie din motivul încălcării repetate, pe parcursul unui an, a obligațiunilor de muncă.

La fel, instanța a reținut că ordinul menționat a fost emis ca urmare a concluziilor comisiei Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Edineț, care a concluzionat că administrația Ocolului silvic Ocnița nu atrage atenția necesară la îndeplinirea cerințelor obligațiunilor de serviciu de către subalterni privind îndeplinirea lucrărilor de regenerare, la plantarea culturilor silvice, nu a examinat suprafețele plantate cu culturi silvice în primăvara anului 2018.

Astfel, prima instanță a concluzionat că neglijența admisă de Pop Vitalie în executarea obligațiunilor funcționale, a contribuit la prejudicierea pârâtului prin semnarea bonurilor de lucru în perioada 28 aprilie 2018 – 30 aprilie 2018 fără verificarea la fața locului a efectuării de fapt a lucrărilor descrise în aceste bonuri, fapt recunoscut de reclamant în ședința de judecată.

Prin decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Pop Vitalie și s-a menținut hotărârea din 26 aprilie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central.

La 25 noiembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Pop Vitalie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Pop Vitalie, în motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material la examinarea cauzei și anume art. 209 din Codul muncii.

De asemenea, a menționat că instanța de apel a nu a luat în considerație argumentele invocate la examinarea cererii de apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 12 septembrie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 25 noiembrie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

La 09 decembrie 2019, în adresa Întreprinderii de Stat "Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț" și Agenției "Moldsilva" a fost expediată copia recursului declarat de Pop Vitalie.

La 26 decembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Întreprinderea de Stat "Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț" a depus refreință la recursul declarat de Pop Vitalie, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se

bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Pop Vitalie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Pop Vitalie.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic